

• نشانه ابتلا به آلزایمر

هزینه ماهانه ۱۲ میلیونی مبتلایان دمانس

مدیرعامل انجمن آلزایمر ایران ضمن برشماری نشانه‌ها و علائم مهم ابتلا به آلزایمر گفت: «البته هر یک سال تشخیص زودتر این علائم و درمان دارویی و توانبخشی ذهنی فرد مبتلا، سبب می‌شود به اندازه پنج سال مشکلات ناشی از بیماری به تعویق افتاده و روند بیماری کند شود و فرد زندگی باکیفیت‌تری داشته باشد.»

به گزارش سپید، معصومه صالحی در گفت‌وگو با ایسنا، با اشاره به شعار امسال روز جهانی آلزایمر مبنی بر دمانس را بشناسیم؛ با هم بیشتر می‌توانیم مراقبت کنیم، گفت: «این به معنای درگیری بیشتر خانواده فرد مبتلا برای مراقب بیشتر از او است.»

وی دمانس یا اختلال شناخت و حافظه را شرایطی معرفی کرد که بر اثر آن طی روندی آهسته و تدریجی، عملکردهای عالی مغز دچار آسیب شده و از بین می‌رود و ادامه داد: «معمولاً افت حافظه نشانه‌ای است که سبب مراجعه فرد به پزشک می‌شود و علاوه بر آن نقایصی در چندین قلمرو شناختی مانند قدرت تفکر، تکلم، قضاوت، استدلال و ادراک در فرد دیده می‌شود. برای دمانس، زمینه اجتماعی و نژادی خاصی شناخته نشده است. این بیماری تحصیل کرده و بی‌سواد نمی‌شناسد و فقیر و ثروتمند هم به آن مبتلا می‌شوند.»

وی افزود: «علائم دمانس می‌تواند به علت چندین بیماری مختلف ایجاد شود. بعضی از این بیماری‌ها درمان پذیر و بعضی نیز علاج ناپذیرند. به عنوان مثال؛ بیماری تیروئید ممکن است باعث ایجاد دمانس شود که با درمان آن دمانس بهبود می‌یابد. به طور کلی برای آنکه فرد مبتلا بتواند از بهترین مراقبت و درمان برخوردار شود، تشخیص دقیق نوع دمانس ضرورت دارد.»

صالحی با بیان اینکه بیماری آلزایمر شایع‌ترین علت دمانس است، تصریح کرد: «آلزایمر بیماری پیشرونده و تحلیل برنده‌ای است که با تغییراتی که در مغز افراد مبتلا ایجاد می‌کند، موجب ضعف حافظه و اختلال در عملکردهای شناختی و رفتاری می‌شود و به مرور حافظه و توانایی‌های ذهنی دیگر مانند تفکر، استدلال و قضاوت فرد را تحت تأثیر قرار می‌دهد تا جایی که فرد مبتلا را در انجام وظایف روزانه زندگی با مشکل مواجه می‌کند.»

مدیرعامل انجمن آلزایمر ایران، دمانس عروقی را دومین علت شایع دمانس برگشت ناپذیر معرفی کرد و گفت: «این بیماری مجموعه‌ای از حملاتی است که در داخل مغز رخ می‌دهد. گاهی اوقات این حملات به قدری جزئی بوده که نه تنها شما، بلکه خود بیمار نیز از هیچ گونه تغییری آگاه نمی‌شود، اما همه آنها بر روی هم می‌تواند باعث تخریب سلول‌های بافت مغز و تأثیر بر حافظه و عملکردهای ذهنی دیگر فرد شود. در گذشته، به این حالت «سخت شدن سرخرگ‌ها» گفته می‌شد اما مطالعات اتوپسی

نشان داده‌اند که این مشکل بیشتر به واسطه حملات مغزی ایجاد می‌شود تا گردش خون ناکافی. در بعضی از موارد، درمان می‌تواند احتمال آسیب بیشتر را کاهش دهد. گاهی اوقات نیز بیماری آلزایمر و دمانس عروقی همراه با هم در یک فرد ایجاد می‌شود.»

وی با تأکید بر اهمیت نقش پیشگیری در پیشگیری از بروز زود هنگام آلزایمر تصریح کرد: «بر اساس تحقیقات صورت گرفته مشخص شده است که اگر از کودکی به این امر فکر شود در بزرگسالی تا ۴۰ درصد کاهش ابتلا به آلزایمر را شاهد خواهیم بود. دنبال کردن سبک زندگی سالم، استفاده از کمر بند ایمنی هنگام نشستن در اتومبیل، آموختن یک یا چند زبان یا هنر دیگر به کودک، جلوگیری از وارد آمدن ضربه به سر کودک، داشتن ارتباطات اجتماعی قوی، مصرف غذاهای سالم، عدم استفاده از مشروبات الکلی و دخانیات و... همگی نقش موثری در پیشگیری از بروز بیماری آلزایمر دارند.»

مدیرعامل انجمن آلزایمر ایران درباره علائم هشدار بروز آلزایمر بیان کرد: «اختلال حافظه، مشکلات در انجام کارهای عادی، ضعف بیان، گم کردن زمان و مکان، ضعف یا کاهش قضاوت، مشکلات در تفکر ذهنی، جابجا گذاشتن اجسام، تغییرات در حالات و رفتار، اختلال در درک تصاویر و تشخیص اندازه و فاصله آنها و از دست دادن انگیزه، ۱۰ نشانه مهم برای هشدار بروز آلزایمر است. در صورتی که اگر سه مورد از موارد یاد شده را در سالمندان خانواده خود مشاهده کنید یک علامت هشدار است که ممکن است پیش‌درآمد ابتلا به آلزایمر در آستانه وقوع باشد.»

مدیرعامل انجمن آلزایمر ایران افزود: «هر یک سال تشخیص زودتر این علائم و درمان دارویی و توانبخشی ذهنی فرد مبتلا، سبب می‌شود به اندازه پنج سال مشکلات ناشی

از بیماری به تعویق افتد و روند بیماری کند شود و فرد زندگی باکیفیت‌تری داشته باشد.»

صالحی با اشاره به تأثیر ژنتیک بر بروز آلزایمر اظهار کرد: «بین ۵ تا ۱۵ درصد امکان ابتلا ارثی بیماری وجود دارد اما حتی با این شرایط هم اگر فردی اقدامات پیشگیری کننده را انجام دهد، احتمال ابتلا به آلزایمر را کاهش داده و یا به تعویق می‌اندازد.»

وی افزود: «در جهان که سن سالمندی بالای ۶۵ سال است افراد ۶۵ سال به بالا در خطر بیشتری هستند، اما در ایران سالمندی ما ۶۰ سال به بالا است که این افراد در معرض خطر ابتلا هستند. البته متأسفانه برخی افراد حتی در سنین پایین‌تر دچار آلزایمر شده‌اند. برخی دمانس‌ها قابل بازگشت هستند که با از بین بردن علت، معلول هم از بین می‌رود و بیماری درمان می‌شود. این علت‌ها شامل اختلال در عملکرد تیروئید، تومورهای مغزی، برخی عفونت‌ها، بیهوشی طولانی مدت و ... است که اگر کنترل شوند، دمانس و اختلالات فراموشی و عملکردی از بین می‌رود؛ اما متأسفانه ۷۰ درصد انواع دمانس را بیماری آلزایمر تشکیل می‌دهد.»

صالحی با بیان اینکه احتمال افسردگی در سالمندی نسبت به دوره‌های دیگر زندگی افزایش می‌یابد، تصریح کرد: «افسردگی یکی از عوامل خطر مهم ابتلا به دمانس است. با فوت همسر، دور شدن فرزندان، تغییر محل زندگی و ... که سبب تنهایی سالمند می‌شود، احتمال بروز آلزایمر قوت می‌گیرد. معمولاً افراد پس از بازنشستگی نیز ممکن است به افسردگی مبتلا شوند که توصیه اکید ما جذب این افراد در کارهای گروهی بویژه کارهای خیریه است تا فرد احساس رضایت از خود داشته و شاد شود. پیشنهاد ما به همه افراد بالای ۵۰ سال، افزایش مشارکت‌های اجتماعی است. از طرفی بچه‌ها و نوه‌های سالمندان نیز باید زمان بیشتری برای این

فرد سالمند بگذارند.»

وی با اشاره به اینکه کووید ۱۹ هم عاملی برای افزایش تعداد مبتلایان به اختلال حافظه و آلزایمر بوده است، گفت: «بر اساس تحقیقات صورت گرفته مشخص شده است که ابتلا به کرونا بر سیستم اعصاب مرکزی و محیطی موثر بوده است و تأثیراتی بر اختلال حافظه داشته است.»

مدیرعامل انجمن آلزایمر ایران به معرفی طرح حساس در انجمن آلزایمر ایران پرداخت و بیان کرد: «در این طرح افراد بالای ۵۰ سال می‌توانند روزهای سه‌شنبه ساعت ۹ الی ۱۲ با شماره ۴۴۶۳۰۶۵۲ (داخلی طرح حساس) با انجمن تماس گرفته و با پرداخت حق عضویت کمی از خدمات انجمن مانند کلاس زبان، سخنرانی مراقبتی، برنامه تفریحی، ورزش یوگا، افزایش ذخایر مغزی و... بهره‌مند شوند. در کنار این اقدامات، برای افراد پرونده تشکیل شده و هر سال تست حافظه و تست افسردگی از آنها گرفته می‌شود.»

مدیرعامل انجمن آلزایمر ایران با بیان اینکه حدود ۵۲ میلیون نفر در جهان با دمانس زندگی می‌کنند، تأکید کرد: «تخمین زده‌اند که در سال ۲۰۵۰ این عدد به ۱۳۵ میلیون نفر خواهد رسید؛ یعنی هر ۳ ثانیه در جهان یک نفر به دمانس مبتلا می‌شود. در ایران نیز هنوز آمار قطعی گرفته نشده اما بر اساس آمار جهانی تخمین می‌زنیم نزدیک یک میلیون نفر فرد مبتلا به دمانس در کشور زندگی می‌کنند. در ایران هر هفت دقیقه یک نفر به دمانس مبتلا می‌شود. با توجه به رشد جمعیت سالمند کشور این عدد هم رشد می‌کند، اما نباید فراموش کرد با پایبندی به نکات ذکر شده می‌توان آمار ابتلا به آلزایمر را کاهش داد و سالمندان سالمی در جامعه داشت تا جلوی هزینه‌های اضافی را گرفت؛ این درحالی است که اکنون هزینه ماهانه یک فرد مبتلا به دمانس ۱۲ میلیون تومان برآورد می‌شود.»